

Oponentský posudek diplomové práce

Marie Brtnová

Odpovědnost za ekologickou újmu

Posuzovaná diplomová práce byla zpracována v rozsahu 58 stran vlastního textu (176 450 znaků), rozděleného, mimo úvod a závěr, do pěti základních kapitol. Práce je opatřena všemi předepsanými součástmi. Z formálního a jazykového hlediska je zpracována na odpovídající úrovni a nemám k ní v tomto směru výhrady.

Problematika právní odpovědnosti za ekologickou újmu náleží mezi nejvýznamnější témata práva životního prostředí, kterým je v odborné literatuře věnována poměrně značná pozornost, a to včetně kvalifikačních prací. I přesto celá řada otázek a problémů přetrvává, jak mimo jiné demonstroval i případ znečištění řeky Bečvy. Současně se jedná o průřezovou problematiku dotýkající se právní úpravy všech složek životního prostředí, jejíž jednotlivé prvky podléhají častým změnám. Zvolené téma lze z obou důvodů považovat vhodně zvolené a aktuální.

Základní struktura práce je logická a přehledná. Autorka vychází z vymezení právní úpravy ochrany životního prostředí, na které navazuje představení problematiky ekologicko-právní odpovědnosti a v jejím rámci odpovědnosti za ekologickou újmu. Klíčovými částmi práce jsou kapitoly 3. až 5., ve kterých autorka nejprve rozebírá pojem ekologické újmy podle příslušných zákonů a dále se věnuje rozboru jednotlivých nástrojů upravených zákonem č. 167/2008 Sb. Pátá kapitola je pak věnována úvahám o možnostech dalšího uplatnění institutu ekologické újmy. K obsahu jednotlivých kapitol lze ale vznést určité připomínky. Úvodní dvě kapitoly jsou poněkud hypertrofované, první dokonce možná zbytečná. Jedná se o problematiku, která již byla mnohokrát popsána a dnes je na místě věnovat se především aktuálním otázkám. Pokud se autorka k jádru práce dostane až na str. 31 práce z 63, je to poněkud pozdě. Do značné míry zůstala rovněž nevyužita „kauza Bečva“, na jejímž základě mohla autorka lépe prodiskutovat nedostatky režimu podle zákona č. 167/2008 Sb. a jeho propojení se složkovou právní úpravou. Autorka zde do značné míry vychází pouze ze Stanoviska ČSPŽP. Určitou výhradu mám rovněž k závěru práce, který do značné míry opakuje základní popis obsahu práce, spíše než samotná zjištění, ke kterým autorka na základě rozboru příslušné právní úpravy dospěla.

I přes výše uvedené výhrady je ale zřejmé, že autorka je se zkoumanou právní úpravou velmi dobře obeznámena a prokázala schopnost ji systematicky a srozumitelně zpracovat na úrovni, která se vyžaduje od tohoto druhu kvalifikačních prací.

Závěr: Předloženou diplomovou práci Marie Brtnové považuji za poměrně zdařilou a **doporučuji** ji k obhajobě s návrhem hodnocení **velmi dobře**.

Otázky k ústní obhajobě:

1. Srovnejte režim ukládání opatření k nápravě dle zákona č. 167/2008 Sb. a zákona č. 254/2001 Sb.? V čem spočívají základní rozdíly?
2. Kdo je účastníkem řízení o uložení preventivních/nápravných opatření podle § 8 zákona č. 167/2008 Sb., pokud je zahajováno na základě žádosti podle § 8 odst. 1 písm. a) tohoto zákona? Kdo jím byl v případě „kauzy Bečva“?
3. Zamyslete se na možnosti přijetí komplexní právní úpravy ukládání nápravných opatření zahrnující jak oblast upravenou zákonem č. 167/2008 Sb., tak složkovými právními předpisy.

V Kladně dne 23. června 2022

JUDr. Michal Sobotka, Ph.D.
oponent